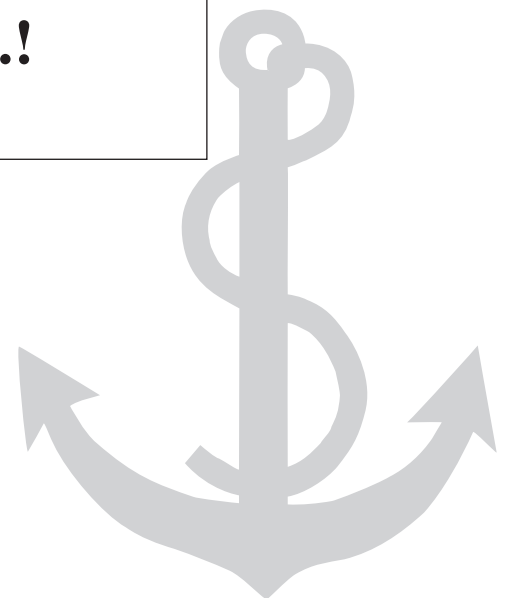

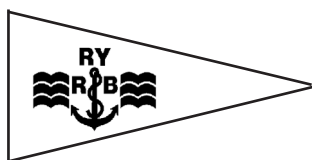

Ankret

(For)mand over bord...!

RY Bådlaug

Ry Marina
Siimtoften 13, 8680 Ry
Tlf 86 89 29 90

Email: ry-marina@mail.

Bestyrelse:

Formand:	Jes Weinrich	86890037
Næstformand:	Tommy Meldgaard	86890212
Kasserer:	Jesper Madsen	86785599
Bestyrelsesmedlem:	Kurt Dan Jensen	86891791
Bestyrelsesmedlem:	Jørn Jensen	86945784

Bestyrelsessuppleanter:	Jan Ustrup	86848325
	Leo Nielsen	86945504

Bestyrelsessekretær:	Lisbet Jakobsen	75802175
-----------------------------	-----------------	----------

Udvalg(s-formænd):

Hus- og pladsudvalg:	Leif Westergaard	86510627
Broudvalg:	Morten Damholdt	86890987
Malerudvalg:	Per Brolund	86256785
Sikkerhedsudv:	Leo Nielsen	86945504
Miljøudv.	Hardy Nielsen	86892307
Fest- og aktivitetsudvalg:	Jane Rasmussen	86510627
Navigationsudvalg:	Kai Rasmussen	86846224
Radioudvalg:	Jens Chr. Jensen	86891603
Redaktionsudvalg:	Christian Medom	86969074
Silkeborgsøernes Brosamarbejde:	Leo Nielsen	86945504
Ry- og Silkeborgsøernes Brugerråd:	Leo Nielsen	86945504

Havnekontoret

Telf. 86 89 29 90

Kontortid: Hver mandag fra 18.30 til 19.30

Vi er på kontoret for at hjælpe dig.

Hvis du har spørgsmål, eller hvis du mangler diesel til din båd - så kom ned på marinaen i vor åbningstid.

Havnefoged Kurt Dan Jensen

Havneassistent Jan Ustrup

Havneassistent Leo Nielsen

Havneassistent Per Pedersen

NYE MEDLEMMER - DET ER OGSÅ OS!

Redaktion:

Christian Medom
(ansvarshavende)
christian@medom.net

Else Jensen
Kim Würtz
Birger Madsen
Trille Skøt-Jensen
Frank Jakobsen
Kurt Nielsen
Bente Andersen

Tryk:

Silkeborg
Bogtrykkeri

Forsidebillede:
Fotograf Birger Madsen

Ank'ret

Medlemsblad
for
Ry Bådlaug

Udkommer:

Ultimo marts
Ultimo juni
Ultimo september
Ultimo december

NB! NB! NB! NB!
**ABSOLUT
SIDSTE FRIST**
for aflevering af
indlæg til næste
nummer af
ANK'RET er den.
1. Sept. 2009

Vigtige telefon numre

Vandforurening

(begrænset/lokal):

Skanderborg Kommune,
Teknisk Forvaltning

Tlf. 87 94 00 00

Udenfor kommunens åbn-
ingstider ringes til chefen for
Natur og Miljø
Hans Brok Brandt

Tlf. 87 94 77 35

Vandforurening

i større omfang:

Ring alarmcentralen Tlf. 112

Ulykker til søs:

Ring alarmcentralen Tlf. 112

Falck Tlf. 112

Skanderborg Politi 86 56 14 48

Landbetjenten 86 89 14 48

Silkeborg Politi 87 23 14 48

Søværnets Operative Komando

SOK: Tlf. 89 43 30 99

Havnefogeden Horsens

Tlf. 20 80 13 38

Registrering af både/
afmelding/ændring

Susanne Sondrup Tlf. 87 94 76 48

Gæsteregistrering af både

Ry Konfektur Klostervej 22

Jes Weinrich

Formanden har ordet !

Så er sommeren kommet, og lad os håbe den bliver rigtig dejlig, med masser af sol. Vi har jo haft et herligt forår, april var usædvanlig solrig. Bådfolket kom frem af vinterhiet, og allerede inden standerhejsningen d. 6. April, var en håndfuld både i vandet.

Det blå flag er forhåbentlig på vej. Vi har selvfølgelig arbejdet på, at få tilpasset kravene fra blå flags jury, så det skulle kunne lade sig gøre.

Alle broer i havnen og ude i systemet er klar til at modtage os. Det gælder også den nye ekstra bro ved Skyttehuset, altså Ulvenæs broen.

Jeg vil her gerne minde Jer om, at det er vigtigt at have styr på fortøjningerne. Nøjsen har i hvert fald gjort sit til, at vi skulle få det. Han har her i foråret holdt 4 aftenkurser om emnet, og der var pænt fremmøde.

Registrering af trailerbåde og kort til bommen kan, ligesom sidste år, købes i Ry Konfektur. Husk nu, at vi alle skal være her. Hvis I oplever problemer omkring slæbestedet, så henvis til bestyrelsen eller havnefogeden.

Samtidig med standerhejsningen blev vores nye skraldebåd "Futte" søsat. Efter Bent Bak stoppede med at indsamle affald, var der ikke rigtig nogen der stod på spring til at tage opgaven. Der var ingen der havde lyst til at lægge båd til, hvilket vi godt forstår. Derfor blev bestyrelsen enige om at købe en båd til formålet. Valget faldt på den solide, men nedslidte "Futte" fra Vejle, hvor hun havde sejlet som fiskerbåd.

Det gæve skraldehold har knoklet hele vinteren med reoveringen, og jeg ved, fra pålidelig kilde, at der er brugt ca. 400 timer.

Jeg vil gerne sige stor tak til Jørn, Martin, Hardy, Valdemar, Kurt, Niels, Søren, Else og min svigerfar Jørgen. I har gjort et kæmpe stykke arbejde. Derudover skal Andreas Børgesen have tak for at stille transport, lokaler og værktøj til rådighed.

Valdemar fik det ansvarsfulde hverv at søsætte "Futte", hvilket han gjorde helt efter bogen, med gode ønsker for "Futte" og besætning. Jørn havde sponsoreret en flaske champagne til "Futte". Vi andre gik i klubhuset, hvor Jane og hjælpere havde kaffe og rundstykker parat. Der var flot fremmøde til standerhejsningen, ca. 130 medlemmer var mødt op.

Den 23. maj var det 3. år vi afholdte vores dejlige familiedag på havnen. Igen i år var det en skøn dag med masser af sjove aktiviteter for både små og store, hvor undertegnede bl.a. måtte en tur i vandet (omtalt andetsteds i bladet, red.)

Alle både er fjernet fra vinterpladsen, og i år er det gået uden problemer med at nå det i tide. Pladsen på Kløftehøjvej fungerer også i år som opbevaringsplads for stativer og andet grej. En god løsning som bestyrelsen dog ikke ved om vi kan beholde meget længere... Der arbejdes med sagen.

Og nu skulle det være ganske vist: i år får vi monteret filter på slangen så vi kan vaske både i det klareste søvand. Det håber vi selvfølgelig vil fungere og bestyrelsen vil i så fald overveje at montere det på alle broer, så vi i stadig større omfang kan spare på ressourcerne. Der er jo ingen tvivl om at vi i Ry Bådlaug holder meget af velholdte både, og en nyvasket båd ligger nu altså bedre i vandet!!

Til slut vil jeg ønske alle en rigtig god sommer, på sø eller hav. Måske er der nogen der får lyst til at fortælle om deres sejlferie til Ank'ret.

Solskinshilsen fra Formanden

Standerhejsning og dåb på samme dag

Sådan var det før - og tak for det!

- sendt til os fra Børge Elkjærs datter

I det sidste nummer af *Ank'ret* skrev Jens Hvass en nekrolog om æresmedlem Børge Elkjær, der i 1969 var medstifter af Ry Bådlaug.

På forsiden af samme blad bragte vi et foto af Ry Marina anno 1959 og angav fotografen som ukendt. Men det var kun ukendt for den nuværende redaktion og ikke for en fast læser, der straks genkendte forsidefotoet, der var taget af dennes bedstefar – Børge Elkjær. Foto og nekrolog blev fremvist til Elkjærs hustru og også til hans datter, nemlig Susanne Heltzen, der i dag bor i Skive. Med foto og nekrolog dukkede mange minder op fra en tid, hvor stedet og forholdene ved den nuværende Ry Marina var ganske anderledes. Susanne Heltzen har skrevet følgende til *Ank'ret*:

” Min ældste søn, Christian, kom forleden med årets første udgave af *Ank'ret*. Årsagen var ganske naturlig, for der var en nekrolog over hans Bedstefar - min far: **Børge Elkjær**.

Tak for de pæne ord! – og her taler jeg på hele familiens vegne.

Men der er lidt mere i *Ank'ret* end redaktøren selv ved: Der står en lille artikel om, at Ry Bådlaug runder de 40 år. Min far

var jo – som det også fremgår af nekrologen – initiativtager/medstifter af laug, men min far var også ivrig amatørfotograf. Så forsidebilledet af *Ank'ret* 1/09 er faktisk ét han har taget. Jeg kan se på side 2, at redaktionen åbenbart ikke er bekendt med, hvem, der i sin tid tog billedet ... men det er jeg altså. Jeg var faktisk med ham den vinterdag, det blev taget.

Selvom det ikke var planlagt fra redaktionens side, så er det trods alt en meget fin cadeau til min far, at bringe netop hans billede på forsiden af bladet, hvor nekrologen er i.

Jeg havde faktisk allerede lagt nogle billeder til side for at sende dem til Rys lokalhistoriske forening, men nu sender jeg dem i stedet til jer. Der er 3 store billeder, et enkelt lille og nogle slides, som jeg gerne vil knytte nogle kommentarer (erindringer) til.

Første store billede er faktisk meget lig dét, I har bragt på forsiden, med den enkle forskel, at man kan se toget på det ene og Himmelbjerget (med rester af tog røgen foran!!) på det andet. Min far og jeg morede os meget over, at toget lige netop kom, hvor han havde udset sig sit originale motiv

Himmelbjerg-Ry.

Bemærk i øvrigt hjulsporene. Dengang kunne man nemlig køre lige ind på bådpladsen – der var ingen parkeringspladser. I øvrigt kom de fleste bådejere cyklende.

Andet store billede viser vores første båd, og hvordan de var trukket op for vinteren. Redskabsskuret i baggrunden lå ca. dér, hvor det nuværende klubhus ligger.

Tredie store billede viser, hvordan bådene kom i vandet. Det var ved hjælp af runde træ-stokke, som bådene blev skubbet/rullet hen over, og så var det os børn, der skulle slæbe stokkene frem og lægge dem parat, efterhånden som mændene fik skubbet båden af sted. Det er min far længst til højre med den brun-gule tophue. Der var ét enkelt optrækssted på skinner, men når bådene skulle i vandet, så var det bare ud over den nærmeste brink. Hvem der oprindeligt har foranstaltet optræksstedet, ved jeg ikke, men bogtrykker Åbo-Sørensen, som havde stedets største båd, havde altid sin båd til at stå på optræksvognen vinteren over. Så når bå-

Det gamle Ry Bådlaug

Vinterplads

dene skulle op, så var det bare med at få alle de andre op førend ham – ellers var det for sent at bruge optræksstedet.

Det lille billede viser vores båd i vandet – i baggrunden til venstre anes indsejlingen til møllen.

Efter veloverstået arbejde var det altid kutyme, at give en øl til dé, der havde hjulpet til. Ved den lejlighed troppede Store Frederik altid op. Udtalt ”Stur’ Fred’rik”. Han boede med sin kone i et lille yndigt (men garanteret faldefærdigt) stråtækt hus lige bag bådepladsen op mod togbaneskrænten - nogenlunde der, hvor vejen i dag skrånér ned fra plateauet til marinaen. Han var ligesom stedets ubetalte opsynsmand – og fik sin løn ’udbetalt’ i det sociale samvær – og så lige et par bajere. De to nærbilleder (kun ét er vist/red.) af Store Frederik er ganske, som jeg husker ham.

Jeg håber billederne vil være jer til fornøjelse. Hvis I skønner, at de ikke er af interesse, så må I meget gerne lade dem gå videre til den lokalhistoriske forening. Jeg har lovet at samle dét sammen, som jeg måtte finde i min fars gemmer, der kunne være af lokalhistorisk værdi.”

*Børge Elkærs datter
Susanne Helzen*

Ikke alle billeder er vist. Det historiske materiale er i redaktionens besiddelse, og vil blive overdraget til Ry Lokalarkiv. Men Ry bådlaug får et kopi af det.

Christian Medom

Bådene skal i vandet

Elkærs båd i vandet

Stur’Fredrik

Den naturlige spalte

eller: **Manden ved bålet**

Kurt Nielsen

Ka' I huske det! Jeg spåede i min sidste spalte, at det ville blive tidligt forår - og det blev det! Bøgen sprang ud allerede fra midt i april i år, og de meget meget smukke "fandens til Mælkebøtter" toppede med det helt store flor allerede første uge i maj. Og begge hændelser er ca. 2 uger tidligere, end hvad der var normalt førhen. Vi har jo også næsten haft "Indian Summer" i hele april måned, - meeen, når jeg nu kigger ud af vinduet i dag 5. Maj til morgen er vi tilbage i helt normalt dansk forårsvejr - køligt, gråt og regn. Men det skal vi Bonderøve og Haveejere ikke være kedede af - "Maj kulde gør (som bekendt) Bondens lader fulde", igen et ordsprog udvirket af vore aner's årtusindlange erfaringer!

Flaget skal jo op i dag for at fejre Danmarks befrielse fra de der emsige turister vi dengang havde heroppe i hele 5 år. Og dengang havde de ikke engang selv deres proviant med i bagagerummet "til hele ferien"!!!

Jeg husker tydeligt, min Far var kommet lidt sent ind fra aftenskningen, og vi havde spist aftensmad der efter syv pressen, hvor budskabet om kapitulationen kom kl. 20.35 fra London via BBC - indledt med den kendte lyd "bom bom bom boooooom - bom bom bom boooooom"! Og næste morgen ved tidligste daggry røg flaget helt til tops på flagstangen ude på plænen i haven. Og vor nære nabo hvis flagstub havde stået uden stang i flere år hjalp vi med at rejse en afbarket gran vi havde liggende, så kom hans flag osse til tops.

Hvis de' nutidige tåber der render

rundt med hagekors armbind og kalder sig nazister havde oplevet krigen, tror jeg på, at de også selv ville skamme sig over deres dumme provokationer!

Det her kunne meget nemt blive til en lang lang historie som ikke har en pind med sejler liv at gøre, så lad os stoppe, og sejle direkte ind i den danske sommer, der efter kalenderen begyndte allerede en hel måned før dette blads udgivelse.

Vi allerede i juli måned nu hvor skovhindbærrene plejer at modne. Sidste år plukkede jeg 4 kg i uge 30 (uden orm - det var et godt år). De smager bare helt fantastisk, og sidder i en behagelig plukkevenlig arbejdsøjde, så alle - både unge og gamle kan være med ved indsamlingen af dem. Og her i disse krisetider - ja det får vi da ørerne tudet fulde med dagligt, er der måske også en vis tilfredsstillelse ved at høste, hvor man ej har sået! Og skovhindbær har jo utallige anvendelses muligheder. Den enkle måde er at drysse dem med lidt sukker og så spise dem på pandekager bagt over en af grillerne ude i sø systemet, det vil børn og børnebørn aldrig glemme, og Jer voksne forresten heller ikke på grund af smagen!

Hvis I skulle være så heldige at finde mange af både hindbær og blåbær, så prøv at tage dem med hjem og fremtryl noget "Svensk Dronningesyltetøj" som er en blanding med halvt af hver. Navnet i sig selv fortæller jo, at det er noget helt særligt - ligesom hende den yppige Victoria hinsidan, der måske engang bliver dronning, og kommer til at sidde og "Trone" derovre!

I juli begynder kantarellerne også at vise sig hist - men sjældent her i Søhøjlandet. De optræder meget mere almindeligt i plantagerne i Nord - og Vestjylland. Og sidst i juli kan man også være heldig at rende på Carl Johans fætter "Sommer Rørhatten". Det er svært for nybegyndere at kende forskel på de to, men det er også fuldstændig ligegyldigt da de begge er fortrinlige spisesvampe, og der er stor sandsynlighed for, at dem man finder tidligt på sæsonen er Sommer Rørhatte!

Rørhattene børstes rene for fnuller (helst ikke vand på dem), snittes i passende stykker og ristes gyldne på panden. Slaskes eventuelt til sidst over med lidt piskefløde der lige får lov at bruse op, og de kan derefter spises til hvad som helst, eller på et stykke ristet franskbrød. Det er også en af de oplevelser der vil blive husket, lige så længe "huskeren" er intakt! Vi må hverken jage på, eller ud over søerne (max. 8 knob), så tag kødet med hjemmefra, og saml, pluk og høst resten af kosten i naturen, når I er surret fast til en af broerne. Det giver en stor tilfredsstillelse at kunne klare sig med færrest mulige supermarkedsvare!

God sommer til Jer alle i Ry Bådlaug - Og så hejser vi flaget og råber et trefoldigt hurra i anledning af klubbens 40 års jubilæum i år - Godt gået alle Jer frivillige hjælpere som holder klubben i gang og kontingentet nede. Tænk lige over det alle sammen!

Kurt

„Du Moar - hvad snakker man egentlig med en mand om lige efter man har elsket?

Det behøver du slet ikke spekulere over min pige - han sover!!!“

Jens med fortjenstpokalen i 2004

Radioudvalgets formand Jens Chr. Jensen, bedre kendt som "Jens Maler", er denne måneds profil. Jens fortæller andet sted her i bladet lidt om klubbens historie, samt om radioudvalgets formål.

Da Jens er beskedenheden selv, omtaler han ikke sin egen indsats i klubarbejdet. Det gør vi så her!

Jens Maler er Månedens profil

Jens var formand for Ry Bådlaug fra 1977-1980. I de år fik han igangsat hvervekampagner for at styrke medlemstallet. Indsatsen gav da også bonus, idet medlemstallet steg fra 47 til 147.

I Jens' formandsperiode kom der struktur på bestyrelsesarbejdet. Der kom styr på bogholderi og økonomi, og der kom gang i broudvalg og festudvalg. Klubhuset stod færdigt, og den 18. dec. 1979 var en stor dag for bestyrelsen. For første gang kunne et bestyrelsesmøde afholdes i Skimminghus.

Hidtil havde man holdt møderne privat, bl. a. i Jens' malerværksted. Samtidig med at Jens var formand, var han også sekretær, og alle referater var håndskrevne. Jens udtrådte af bestyrelsen 1981. Han blev herefter R. B.'s radio- og D.M.U.'s kontaktmand. I 1995 blev Jens formand i radioudvalget. Denne post overtog han efter Ivar Møll.

I 2004 fik Jens overrakt fortjenstpokalen for mange års tro tjeneste. I sin takketale udtrykte Jens håbet om, at den gode gamle ånd i Ry Bådlaug måtte fortsætte. Gjorde den det, ville Jens være blandt medlemmerne mange år endnu. Og han er her stadig.

Else

Frank Jacobsen

Paella med kylling og tigerrejer

Nu hvor grillsæsonen er i fuld gang, (hurra for det) kan det af og til være svært at hitte på nye ting at lave ud over den traditionelle afbrænding af pølser, brankning af bøffer - og når det ska' være fint, en kylling med en øldåse i måsen. En lidt anderledes ting at lave på grillen er Paella. Traditionelt er den blevet lavet på bål, når de spanske bønder arbejdede i marken, og den findes i mange forskellige varianter. Der findes specielle paellapander, men en jernpande der kan tåle høj varme er fin.

Til retten skal der bruges kyllingefilet, tigerrejer eller almindelige rejer og/eller andre skaldyr. Derudover skal man bruge ris, (der findes specielle paellaris, men alm. langkornede ris kan sagtens bruges) lidt olie, hvidløg, chili, citronbåde, safran, kyllingefond og lidt hvidvin.

Kyllingefileterne kryddres med salt og peber og steges i lidt olie, tag dem af og rist rejerne ganske kort og tag også dem af. Finthak-

ket hvidløg og chilli efter smag og temperament tilsættes olien og steges uden at brune, hæld et stort glas hvidvin på og lad spritten dampe af (fy!)

Derefter hældes ris, fond, safran og vand på til risene er dækket (der kan tilsættes mere vand/vin undervejs). Vend jævnligt. Risene skal være møre uden at blive bløde.

Læg kyllingefileterne og tiger-

rejerne ovenpå de sidste 5 - 10 minutter så de holder sig varme og arranger citronbåde og et grønt drys på toppen (hvis man er så heldig at have ramsløg, "nordens hvidløg", er det fremragende ellers er persille fint). Velbekomme!

*Kjærligst slingrekursist og fumlegænger
Frank*

Vandremuslingen er over os!

Bente Andersen

Skanderborg Kommune har sammen med flere af Gudenåens andre kommuner besluttet at undersøge udbredelsen af den invasive art Vandremuslingen i Gudenåsystemet samt tilløb til dette. Samtidig er redaktionen blevet bedt om at videregive information om den nye ”plageånd”.

Vandremuslingen forekommer

p.t. i hele Gudenåens hovedløb fra Knud Sø til Randers og blev i 2008 desuden registreret i Skanderborg Sø. I Skanderborg Kommune, er der meget sejllads i søer og vandløb, og betydelig flytning af både og udstyr mellem vandområder med stor risiko for, at der ad denne vej sker spredning af vandremuslingen til andre områder, hvor den endnu ikke findes.

Lystfiskere kan desværre også være med til at sprede vandremuslingen ved uhensigtsmæssig adfærd. Kommunerne har derfor behov for, at foreninger m.fl. deltager i informationskampagner rettet mod brugerne af vandområderne for at undgå spredning til andre vandløbssystemer udenfor Gudenåen.

Redaktionen vil derfor hermed gerne opfordre til at læse opslag fra kommunen i klubhuset med procedure for rensning af fiskerigrej og fartøjer.

På www.skanderborg.dk findes yderligere information om vandremuslingen og hvorledes man bør forholde sig til den.

Te-Kurt har i øvrigt beskrevet det kære kræ på fineste vis i et tidligere nummer af Ank’ret (1/08). Og som Kurt skriver, bør vi måske se en fremmed som en ven, man bare ikke kender endnu...

Bente

Vandremusling Foto: Christian Dieperink *Water Frame*

Else Jensen

En forårslørdag med brunkål og æblekage

Lørdag d. 18. april drog broholdet ud på den sidste opgave for denne gang.

Efter morgenkaffe i klubhuset kl. 8.00, satte de kurs mod Fløjlsgrunden i Julsø. 9 mand var de afsted, nogle af dem sejlede med ”Futte”. Her kan det gode skib også bruges til transport af materialer, og et par kasser øl var der vel også plads til, mon ikke. Broholdet er meget påpasselig med hensyn til at holde vædskebalancen i orden. Arbejdet

den dag var at sætte broer og bøjer op ved omtalte grund.

Der var også livlig aktivitet på marinaen denne lørdag. Ude på oplagspladsen blev der poleret både, og de både der var kommet i vandet blev vasket og rigget til. Der blev selvfølgelig også tid til at sidde oppe på bænken ved klubhuset og få en øl og en sludder. Inde i klubhusets køkken var der også aktivitet. Der blev lavet brunkål til de hårdtarbejdende brobissere. Til dessert havde de

at få æblekage, og det skulle de så sandelig også få.

Ved 13-tiden kom de 9 svedige og pustende brobissere hjem, men da står maden sandelig også på bordet. Og der blev taget godt fra, der blev skålet for et godt arbejde og snakken gik. Der var en rigtig god stemning. Morten påstod, at de skam også havde haft en kasse sodavand med derude, og den blev tømt først. Siden måtte de jo så nøjes med øl !!!!

Huskat

Affald i søsystemet

Vi skal selvfølgelig altid huske at være miljøbevidste, når vi færdes på søerne. Ved broer, hvor der er opsat affaldsstativer, må man naturligvis bruge disse til affald, men kom aldrig noget i sækkene, der kan stikke eller skære sækkene itu.

Skal man samme dag retur til marinaen, opfordres alle vores medlemmer til at tage evt. affald med retur til havnen.

Hvis man bruger affaldsstativerne i søsystemet, skal man huske følgende: Er en sæk fyldt op, skal man tage sækken ud af affaldsstativet, binde for den, og sætte en ny sæk i stativet. En frisk ubrugt sæk finder man under stativet eller under affaldssækken.

Redningsveste

Som skipper har du hvert år pligt til at kontrollere din båds beholdning af redningsveste. For det første skal der være en vest til hver eneste ombordværende, for det andet skal vestenes størrelser passe til de ombordværende og for det tredje skal vestene være hele og i orden.

Sagen vedrørende redningsveste er dog ikke alene et spørgsmål om penge, men derimod om sikkerhed for dig og din familie.

Tovværk

Ligesom du selv mister lidt styrke med årene, mister dit tovværk også styrke. Det er vigtigt, at du årligt kontrollerer bådens beholdning af tovværk og får udskiftet

det dårlige i tide.

Sejlads på Gudenåen

Specielt til nye medlemmer i Ry Bådlaug/Ry Marina, som ikke har haft den store fornøjelse at læse dette blad gennem flere år, skal det understreges, at det er en selvfølgelighed, at medlemmer af Ry Bådlaug kender ”Regulativ for sejlads på Gudenåen” – **og efterlever bestemmelserne.**

Vi skal være klar over, at der miljømæssigt er stor fokus på vandområdet.

Hastighedsgrænserne, der svinger mellem 3, 5, 7 og max. 8 knob mellem Ry og Silkeborg, skal overholdes. Der er til orientering også politimæssige hastighedskontroller på søerne i sommerhalvåret. I alle snævringer må der max sejles med 5 knob – uanset skiltning eller ej.

Man skal være opmærksom på de områder, hvor man under ingen omstændigheder må sejle, og på de øer og lokaliteter, hvor der skal holdes en 50 meters afstand ved passage. 50 meters afstand gælder bl.a. ved passage af Andebugten i Knudsø, Alø ud for Dynæs og Bregneø vest for Møgelø.

Fiskeri i Gudenåen.

Vær opmærksom på, at der kræves både lokalt og nationalt fiskekort for at fiske i Gudenåensvande. Selvom man har købt lokalt fiskekort, skal vi huske, at det

altså ikke er overalt man må fiske – men alene i de vandområder kortet giver adgang til. Når man tegner medlemskab, får man udleveret et fint kort, der viser de områder, der må fiskes i – og om det må ske fra land eller skal ske fra båd.

Aldersgrænse for sejlads med

motorbåde

Efter reglerne i Regulativ for sejlads på Gudenåen er der en mindste alder på 16 år for at føre en motorbåd - så check lige dåbsattesten, inden du overlader roret til barnet. I tilfælde af påsejling kan det give store økonomiske problemer, hvis man ikke var gammel nok til at føre fartøjet.

Låsen på slæbesteds-bommen

Det henstilles at vi ikke ukritisk åbner slæbesteds-bommen for turister eller gæstesejlere, da disse **SKAL** op til Ry Vin og Konfiecture på Klostervej for at få nøgle og for at få tegnet en ansvarsforsikring.

Grill ved broerne

Endelig skal vi huske, at vi naturligvis ikke må opsætte engangs-grill i naturen, hvor dette er forbundet med brandfare.

Glimt fra Søværnet for 50 år siden

Som jeg husker det – af Bent Hausgaard.

I de følgende udgaver af Ank'ret vil vi bringe en føljeton skrevet af Bent Hausgaard, her kommer del I:

Det startede først i 50'erne. Dengang de unge stadig lyttede til forældrene, og jeg drømte om at blive skovridder. Jeg kunne få elevplads hos min fars fætter på Sjælland, men fik det svar af min far: ”Så kan du komme til at gå som aspirant alle dine dage, lige som morbror Peter.” Så var det ligesom uddebatteret.

Lige omkring den tid, da jeg var ved at være færdig med eksamen i skolen, så jeg en annonce, Søværnet søgte elever. Brev med en (pæn håndskreven) ansøgning gav svar med en billet, og en tid at møde til optagelsesprøve, lægeundersøgelse, psykolog og konditest.

Alt gik som det skulle, og jeg fik en kontrakt med hjem, som forældrene jo også skulle skrive under på. Kontrakten lød på 3 år og 3 mdr. og ingen hjemrejse de første 3 mdr! Jeg fyldte 16 år den 31 maj og skulle den 13 juni 1953 møde på Holmen.

Den 13 juni mødte vi så 260 –280 unge mennesker, de fleste var vel mellem 17 og 21 år, alle medbringende de få foreskrevne ejendele, det vil sige: Foldekniv, kam, tandbørste, klædebørste, skobørste, skosværte, tandpasta og sæbe. Så startede cirkuset. Efter at have fået udleveret en stor gammeldags sejldugs køjesæk, gik turen rundt til de forskellige depoter, for at få udleveret grej og beklædning. Sikken en dag, det hele skulle ned i sækken, så hen til den store gymnastiksal, der skulle vi så iføre os vores nye tøj, og det vi havde af civilt tøj blev sendt hjem. Sikke en grin og hurlumhej, sokker og sko var jo ”normale nok”, undertrøjen

var også, kun var halsåbningen firkantet med blå kant, men så kom underbenklæderne, 2stk. ligesom undertrøjerne 2stk. Et sæt til vask hver uge. Underbukserne var nærmest isabellafarvet (= smudsiggul. Ifølge sagnet knyttet til den spanske prinsesse Isabellas linned, som hun ved Ostendes belejring (1601-04) skal have svoret ikke at ville skifte før belejringen ophørte) med højt liv, ben næsten til knæene og ret stramme, almindeligvis kaldet ”chankerlaser”. Den beklædningsdel var der ingen, der turde lade nogen af det modsatte køn se. Kraven bestod af den blå krave, med de hvide striber, uden på uniformen, inderst af en forpart, en klap ned på ryggen med to bændler bundet sammen, med forparten på brystet. Selve uniformen var i farven, som vi kender, men stoffet var groft uld, ret tykt og varmt. Busseronnen med den store krave var ikke særlig speciel, men bukserne: Linningen høj til ribbenene, samlet foran med fire knapper og snøret på bagsiden (ligesom et par sko med fem snørehuller). Stramt til kroppen ikke noget med seler. Foran en stor firkantet klap, knapet for oven. Den blev slået ned, og så skulle man passe lidt på, når der skulle forrettes et lille ærinde.

Efter at det hele havde været ude af sækken og nede igen en tre fire gange, og vi havde fundet og iklædt os det, vi havde fået besked på, skulle alt igen ned i sækken. Så ud på græsset, brede regnslaget ud, og alt blev lagt i en bestemt orden. Det hed tøjmonstring. Der blev talt og kontrolleret, at alt var der. Ved senere tøjmonstringer hæftede vi selv for manglende effekter. Vi havde næsten slidt skindet af oven på fingrene på den ru lærredssæk, men nu var første del overstået, og vi blev stuvet i busser. I mellemtiden var vi blevet til et nummer, det var med at hu-

ske det, så vi vidste, hvem vi var. Vel ankommet til Arresødal Lejren. Der, udover køkken, administrationsbygning og gymnastiksal, bestod af nogle lange røde barakker og nogle store grønne telte. Det var vist nogle gamle amerikanske. Barakkerne havde dobbelte døre i hver ende, to lukafer i den ene, til befalingsmændene, et stort stort soverum i midten og et baderum i bygnings bredde i den anden ende. I teltene vi blev indkvarteret i, var der kun to rækker køjesenge i to etager plus en metalkasse til hver. Vaskene til teltene var en lang rende med en række vandhaner på sidevæggen af gymnastik salen.

Jeg fik ret hurtigt min første ”skideballe.” Vi gik to mand sammen, det hed teltvagt. Vi gik på skift to timer af gangen. Lige bag ved teltet, var der en barak. Der boede et hold kvindeligt mariner (KMer). Jeg er sikker på, at det var min makker, der fandt på, at tiden nok gik bedre, hvis vi gik om og sludrede med de to, der havde vagt ved barakken. Det skulle vi nok ikke have gjort, og vi gjorde det heller ikke igen.

Lejrens elektriker kom ved et ”uheld” til at gå ind i den ende med baderummet, da alle var i bad. Hvad der blev råbt/hylet ved jeg ikke, men elektrikeren overdøvede med høj klar stemme: ”Luk øjnene mens jeg går igennem”.

Efter tre måneder, hvor vi havde fået an masse nyt puttet ind i hovedet, og for de fleste et noget øget kondital, så kom en for os lidt spændende dag. Nogle fik besked på, at de ikke skulle med videre. Resten blev delt, ca. halvdelen til Kystbefæstningen, det var der ikke mange der ønskede, vi andre skulle til flåden, vi skulle ud at sejle ”Hurra-Hurra.”. Det blev nu ikke lige med det samme, først seks måneder med skolegang på

Magretholm; men vi fik lov at rejse hjem for første gang i tre måneder, fri fra lørdag middag til søndag aften kl.22.

Magretholm, det halve af tiden på skolebænken, alm. skolefag og en masse forskellig teori, der var mange forskellige ting, der allerede var lidt forældet, bla. at sende signaler ved at hejse signalflag, eller at bruge noget der hed "Semafor-system," og det at morse med lampe, men det var nu meget sjovt. De gamle ting, fra da man brugte sejl og rigning, var heller ikke helt ude. Vi havde timer ovre på Takkelloftet, hvor vi, ud over at sy sejldug, lærte knob brug og omgang med tovværk, lidt forskelligt sjovere ting med liner, bla. at lave en klokkekeobel eller

en abehånd (det er den klump der er i enden af en kasteline).

En ting ved brug af wire var, at når en stiv wire skulle kvejlles op, kunne det være nødvendig at lave en omvendt tøm, en "engländer" i vores terminologi. I den engelske marines lærebog hedder det en "franskmand". Mon ikke vores udtryk bunder lidt i noget gammelt nag fra 1807, da englænderne tog flåden.

Kanonbetjening foregik i Artillerihallen, der var en del af det på skibene anvendte skyts, nogle var anbragt på en bevægelig platform, den bevægede sig lidt på samme måde som en mekanisk rodeotyr, dog uden at dreje helt rundt. Der blev så markeret på en skive, hvor vi havde ramt. Skydning efter luftmål foregik i en stor oppustet boble, de forskellige fly, selvfølgelig med lyd på, fløj så rundt på

(himlen) inde i boblen, alt sammen lavet med filmapparater. Lysprikker markerede, hvor vi ramte.

De store udskjelser i fritiden var der ikke til. 27 kr. om ugen strakte ikke til mange biografter. Og landlov, som det jo hed, var onsdag fra 16.30 til kl. 22, lørdag nattegn til 2400, og søndag til 22. Søndag formiddag kunne man få fri 3 timer for at gå til gudstjeneste i Holmens Kirke.

Et par priser fra den tid: 10 stk cigaretter: 1,50 kr. 1.ltr. sød: 0,53 kr. Øl: 0,72 kr. På restauration meget mere.

Glimt fra Søværnet for 50 år siden fortsætter i næste nummer

Ry Bådlaugs Radioudvalg

Udvalget er Bådlaugets mindste, men også et af de ældste. Udvalget blev oprettet i 1999, primært for at servicere radioudstyr, men også for at få lidt struktur på de mange forskellige kaldenavne, bådejerne havde tildelt sig selv. Dengang var det primært mobile CB radioer, der fandtes, men også enkelte VHF radioer.

Udvalgets arbejde består hovedsagelig i eftersyn af radioerne, eftersyn af antenner, måling af standbølgeforhold mm.

Udvalget består af én enkelt mand. Det er undertegnede, der har haft posten siden starten i 1979. Har man behov for hjælp til sit radioudstyr, kan man kontakte Kurt Jensen på havnekontoret, som så formidler kontakten, eller undertegnede direkte på tlf. 2750 3238.

J. C. Jensen

Ry Bådlaug byder velkommen til:

Niels	Børgesen	Galten
Rene M.	Nielsen	Hammel
Ole	Ravnsborg	Skanderborg
Jørn	Brask	Skanderborg
Kurt	Als	Viby J
Hansgert	Kristensen	Them
Jørgen	Okholm	Esbjerg N
Claus	Christensen	Ry
Vagn	Pedersen	Galten
Tonny	Foghmar	Hammel
Olaf	Riis	Odder
Jan	Mouritsen	Silkeborg
Bob	Hougaard	Ry
Siim	BÅD&MOTOR	Them
Christian	Steffens	Ry
Jimmy	Wistisen	Ry
Jan	Larsen	Viby J
Henrik	Bach Sacombe	Hørning
René	Hansen	Hørning
Claus	Porse	Galten
Anette	Andersen	Hammel
Jens	Ustrup	Mundelstrup
Ole	Rindom	Ringkøbing
Bent	Jensen	Hammel
Ivan	Sørensen	Frøstrup
Søren	Mølbæk Jensen	Ry
William	Kudsk	Ry
Knud Erik	Hansen	Løsning

En tidligere formand fortæller

Da meget af Ry Bådlaugs historie fra starten i 1969 og frem til 1979 er meget lidt dokumenteret, vil jeg prøve at kaste lidt lys over perioden omkring 1975 til 1979.

To personer, som havde stor indflydelse på alt, hvad der foregik på havnen dengang, var Anders Årestrup og nu afdøde Børge Elkjær.

Heldigvis var de begge aktive medlemmer af Ry Bådlaug men også aktive i Ry Håndværker- og Borgerforening. Børge Elkjær var i øvrigt en af medstifterne til Ry Bådlaug. Anders Årestrup administrerede havnen for Håndværker- og Borgerforeningen der midt i 70'erne i en del år.

I 1975 havde Ry Bådlaug 36 betalende medlemmer. I 1977 var dette tal steget til 77.

Vi havde, kan man vist roligt sige, en meget anstrengt økonomi. I 74 havde man fået eftergivet kontingent til Dansk Motorbådsunion. I realiteten var Bådlaug insolvent, eneste aktiver var en håndfuld vimpler og nogle gamle møbler. Klubhuset var den ene halvdel af et gammelt bådhus, som tilhørte Hede Nielsen, hvor der var lavet et guly, men det var brugbart om sommeren (det var som regel oversvømmet om vinteren).

I 1975 blev Bådlaugets generalforsamling afholdt i huset med 10 fremmødte medlemmer.

Vores kasserer Pouel Erik Cristensen havde forinden cyklet rundt med inkaldelser (vi havde simpelthen ikke penge til porto). Bestyrelsen bestod af Formand Tage Nielsen fra Hinnerup, næstformand Ivan Nielsen fra Galten, kasserer Pouel Erik Cristensen samt Hans Møller fra Ry. Nyvalgte som suppleanter blev Hans Roth og Jens Chr.Jensen.

Dengang var en af Bådlaugets vigtigste opgaver at være en lejerforening for bådejerne overfor Ry Håndværker- og Borgerforening, som ejede og administrerede udlejningen af bådpladserne

I 1976 blev de første flydebroer, som nogen måske husker, som det første til en egentlig Marina, etableret. Sammen med de broer, som gik langs søbredden, var det det, som bådejerne senere overtog sammen med Skimminghus. Flydebroerne blev indkøbt i Sverige og etableret af en brobygger fra Virklund. Det blev svimlende dyrt og samtidig steg bådpladslejen voldsomt.

Bygningen af Skimminghus skulle også finansieres af bådpladslejerne - egentligt uden at vi blev spurgt. I takt med at Håndværker- og Borgerforeningen meget enerådende stort set bestemte alt, hvad der skete på havnen i de år, og efterhånden som Bådlaugets infrastruktur voksede, opstod der lyst til få mere indflydelse på havnen. Alle kunne se, at hvis vi ikke stod sammen og gjorde noget, kunne man frygte bådpladslejerpriser, som man kender dem fra mange andre havne.

Den altafgørende konflikt opstod og optrappedes dagligt vedr. Marinaens drift og fremtid. Uden at gå i detaljer, havde Bådlaug sit hyr med at tackle Bådpladsudvalgets tiltag med møder, cirkulærer, skrivelser, påbud og alverdens petitesser om alt, hvad der rørte sig på havnen. For at sige det mildt, var alle efterhånden godt trætte af hinanden.

Men Ry Bådlaug voksede med opgaven, og selv om vi havde ryggen mod muren, magtede bådpladslejerne med Jens Hvass og Jørgen Kristensen i spidsen

jo som bekendt at overtage hele møllen først i 80'erne, hvilket i øvrigt var den eneste og helt rigtige løsning.

Der er for mig ingen tvivl om, at spiren til det, vi i dag føler er vores Bådlaug og Marina, blev lagt i de år, og det er utroligt glædeligt at kunne konstatere, at den ånd og det sammenhold og kammeratskab, der blev skabt i modvind dengang, stadig kan bevares i den medvind, som vi lykkeligvis stadig sejler med.

Som tidligere formand for Ry Bådlaug og Ry Marina er det dejligt at se, at vi her i Jubilæumsåret i dag står som en respekteret og kompetent formidler af vores dejlige havn.

*Jens Christian Jensen
Skærsåvej 3
Ry st.*

Jubilæumsfest på nettet

Deadline på Ank'ret var passeret, da jubilæumsfesten blev afviklet lørdag den 6. juni. Det var uheldigt, da der kunne skrives meget om den succesfulde fest. Og selvom mange medlemmer deltog, var der endnu flere der ikke fik oplevelsen. Derfor har Ank'ret aftalt med webmaster Per Pedersen, at der oprettes et link på Ry Bådlaugs uofficielle hjemmeside www.ry-bl.dk.

Hvis du klikker ind på denne, har du mulighed for at se fotos og læse de officielle taler i forbindelse med jubilæumsfesten.

Christian

Trille Skøt-Jensen

Y.F. betyder nok....

Som vi ved, er det Valdemarsdag den 15. juni. Vi fejrer vores smukke flag, der ifølge legenderne skulle være faldet ned på en mark i Estland 1219. Om det er helt sandt, er der skabt tvivl om, men smukt lyder det jo. Og smukt er det også, når vi alle hejser flaget på vores både, så snart vi lægger fra havn. Og igen i år undrer jeg mig: Hvorfor står der egentlig Y.F. på flaget? Vi har tit talt om det på Rulle. Og aldrig nogensinde er vi kommet frem til en fornuftig forklaring: "OY betyder jo Danmark, Y.F. betyder nok... niks – ved det ikke. Det eneste vi ved, er at det koster en kasse bajere, hvis vi glemmer at tage det ned om aftenen!"

Se, nu er det garanteret kun os, der har levet i totalt uvidenhed om det smukke flag, vi bærer på både. Eller Yachtflaget som det jo faktisk hedder. Jeg har nemlig googlet mig frem til, at der både er regler og anvisninger for, hvornår og hvordan man skal bære flaget. Og at flaget har en historie.

Det er nemlig ikke "bare sådan" at bære flaget. Det er noget Statsministeriet har bestemt, vi godt må. I en bekendtgørelse fra ministeriet fra 1957 er der givet tilladelse til, at Yachtflag kan benyttes "på sådanne herboende danske tilhørende dæksbåde, halvdæksbåde, som udelukkende er bestemt til lystfart."

AHA! Så er det derfor vi alle sammen har et! For vi sejler jo af hjertens lyst. Og sejler vi ikke af lyst, så skal vi skifte flag. "Tilla-

delsen til benyttelse af yachtflaget bortfalder, hvis fartøjet måtte blive anvendt til fragtfart, passagerfart eller nogen anden art af erhvervsforetagende," står der i bekendtgørelsen fra 1957.

Vi skal endnu længere tilbage for at finde yachtflaget første gang. I hvert fald ifølge mine googlekilder, som alle er enige på dette punkt. Nemlig at skibsreder H.P. Prior i 1865 første gang hejste flaget. Han havde købt den afdøde Frederik VII's s/s Falken og udrustet den som en lystyacht. Prior kunne af gode grunde ikke bære det kongelige flag, men han søgte tilladelse til at føre et særligt dansk splitflag i stedet. Og det fik han lov til ved kongelig resolution af 15. august 1865, der angav, at flaget for alle danske lystyachter skulle bestå af det danske orlogsflag (splitflag af dybrød farve med hvidt kors) med bogstaverne YF i guld på den øverste firkant.

Tjek! Sådan ser mit flag ud. Gør jeres ikke også det? Nå ja – inden jeg slutter. Jeg googlede mig også frem til at flaget SKAL tages ned om aftenen og sættes op igen ved solopgang. Der står dog intet om afstraffelse med bajere! Hvis vi overnatter til søs for anker, så skal vi ikke tage flaget ned. Og vi kan - i stedet for at hilse høfligt på hverandre med et lille nik og et smil, vælge at kippe med flaget. Dette skulle være den mest elegante hilsen der findes til søs: Hal flaget ned til ca. halv og afvent svar. Hal herefter flaget op igen.. Hmm jeg tror ikke mit flag kan

klare den tur mange gange, uden hejse snoren knækker. Så ved I hvad, jeg bliver bare ved med at nikke smilende.

Trille

Sommerplaner

Hans og Elsebeth "Asopus", har planer om at sejle til Læsø, og videre til Limfjorden. De har 3 ugers ferie, men hvor lang sejlturen bliver, afhænger af vind og vejr og — tegnebogen.

Bodil og Knud Rauf vil en tur til den svenske skærgård. Knud glæder sig meget, Bodil knap så meget. Det er så stort det vand. Men Knud mener, at når fru'en først er deroppe og ser den smukke natur, så er hun måske nemmere at overtale en anden gang.

Inge Lise og Jørgen Laursen vil en tur i det sydfynske med børnebørnene.

Morten Damholt og Heidi med børn vil en tur Sjælland rundt. Det er jo en stor båd familien har fået, og Morten har tænkt på at købe en mini-croser for der er så langt fra agter til stævn.

I næste nummer af Ank'ret vender vi tilbage til disse medlemmer for at høre, om forventningerne/planerne blev indfriet.

Else

Familiedag 2009

Lørdag d. 23. Maj blev årets familiedag afviklet. Vejret var fint, og der var mange glade mennesker på havnen.

Der var flere sjove arrangementer dagen igennem, et par af dem under megen moro. Der var hoppeborg, flødebollemaskine, sejltur med Gl. Turisten, herunder angreb af pirater.

Her må lige indskydes, at den sædvanlige pirat desværre var indisponibel, men vi fandt en anden gammel søulk, som vi mente kunne overtage opgaven. Det mente han nu ikke, han kunne, men under bøn og derefter trusler overgav han sig og agerede pirat, som havde han aldrig bestilt andet. Tak Jørn, du reddede dagen. Der var skattejagt, og det tog lang tid, for det skattekort vi fik udleveret var falsk, og det sendte os 5 gange rundt om Skimminghøj. Men det var jo ham den lille hjælpepirat der havde lavet det nummer. Han ville nemlig have skatten selv.

Der var også mulighed for en

prøvesejlads i et par mini-12 meter, venligst udlånt af Silkeborg Sejlklub i dagens anledning, og det var der stor interesse for.

Den helt store oplevelse fik vi dog, da 6 friske fyre: Jes, Morten, Niels, Ole, Tommy og Steen blev beordret i to gummibåde, 3 i hver, og det gik så ud på, at vippe modstanderne i baljen ved hjælp af en vaskebørste. Det var et herligt syn, da de røg i vandet, én efter én. Leo havde fået ideen til dette indlæg, men de 6 våde gutter foretog et overraskelsesangreb mod ham, så han røg også en tur i baljen. Jo, jo, det var sandelig en begivenhedsrig dag.

Der blev også bagt snobrød og fra grillen lækre pølser med tilbehør.

Tak til arrangørerne for en underholdende dag.

Else

Dansen i det kolde vand :

En dame er faldet i vandet for et år siden, men er først kommet frem med det nu. Vi nævner ingen navne, gør vi vel, Winny?

Lidt sø / sejlerudtryk for begynderne.

1. Dæk - Gulvet på båden
2. Ræling - Bådens kant (sidste kontakt inden man falder overbord)
3. Tamp - Snor til at fastholde båden med.
4. Anker - Jernskrot, som skulle have siddet i tampen, inden det blev smidt overbord.
5. Kryds - Holder tampen på plads, og gør ondt at få storetåen i.
6. Vandlinje - Bør ikke være over ruffet undtagen på ubåde.

Piraten der udeblev :

Til familiedagen havde man hyret samme professionelle pirat som sidste år. Piraten følte sig dog syg på selve dagen, og måtte melde fra som pirat. Vi kan med sikkerhed sige, at piratens utilpashed ikke skyldes søsyge. Samme pirat samt hans medpirat havde gravet en skat ned i området. Skatten blev gravet ned og koordinater blev lavet, så langt så godt. Men ingen kunne finde skatten, da koordinaterne ikke stemte helt overens med, hvor skatten befandt sig. Skatten blev dog fundet efter et godt stykke tid, og efter anvisning fra nedgraveren. Et kursus hos Navi-Kaj er måske på sin plads for de 2 pirater.... Familiedagen blev igen i år en succes!

Det forlyder fra sædvanligvis pålidelig kilde :

Formanden har fået sig en sekretær. Hun skriver hans formandsberetning. Hvordan hun bliver betalt er endnu uvist, men man har en mandag set dem løbe rundt om bordene i Marinaen. Om det skyldes manglende lønudbetaling, eller interesse fra formandens side vides ikke. Bagsiden følger op på sagen.

Og så lige en vits til sidst :

Et skib sejler forbi en ø. En passager ser en mand i laset tøj, der står og hopper, mens han vifter med armene. Hvem er det?, spørger passageren. Kaptajnen: Det ved jeg ikke, men han bliver vildt glad, hver gang vi sejler forbi.